

УДК 343.1

DOI <https://doi.org/10.32782/pdu.2023.4.43>

О. П. Бойко

кандидат юридичних наук,
доцент кафедри кримінального процесу та стратегічних розслідувань,
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

В. В. Рогальська

кандидат юридичних наук, доцент,
професор кафедри кримінального процесу та стратегічних розслідувань,
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

ЗДІЙСНЕННЯ ВЗАЄМОДІЇ ПІД ЧАС РОЗСЛІДУВАННЯ ОКРЕМИХ ВИДІВ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ

Проаналізовано кримінальне процесуальне законодавство щодо взаємодії оперативних підрозділів зі слідчими при затриманні особи за підозрою у вчиненні розкрадання бюджетних коштів в процесі проведення будівельних робіт. Розглянуто та виділено проблемні, питання взаємодії оперативних підрозділів зі слідчими при затриманні особи за підозрою у вчиненні розкрадання бюджетних коштів в процесі проведення будівельних робіт, зокрема щодо: суб'єктів, які саме уповноваженні на затримання та складання протоколу затримання у порядку ст. 208 КПК України; проведення обшуку особи під час затримання (з моменту фактичного затримання чи іншим співробітником після доставлення особи до органу досудового розслідування); необхідності складання окремого протоколу обшуку особи під час затримання; особливостей затримання особи без ухвали слідчого судді в умовах воєнного стану. Приділено увагу повноваженням співробітників оперативних підрозділів при надходженні до органу, підрозділу поліції заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення, реагуванні на них щодо затримання осіб підозрюваних у вчиненні злочину. Розглянуто особливості затримання в умовах воєнного стану. Звернуто увагу, що визначена в п. 6 ч. 1 ст. 615 КПК України додаткова підстава затримання особи без ухвали слідчого судді, суду уповноваженою службовою особою в умовах воєнного стану, суперечить ст. 64 Конституції України. Автори доходять до висновку, щоб уникнути проблемні питання взаємодії оперативних підрозділів зі слідчими при затриманні особи за підозрою у вчиненні злочину необхідно чітко розподіляти та дотримуватись повноважень між оперативними підрозділами та слідчими; чітким дотриманням вимог кримінального процесуального законодавства України та його вдосконаленням.

Ключові слова: оперативні підрозділи, органи досудового розслідування, взаємодія, кримінальні правопорушення, затримання особи, розкрадання бюджетних коштів, воєнний стан.

Постановка проблеми. В останні роки відзначається стійка тенденція до зростання злочинності в Україні в цілому, значна кількість злочинів, в тому числі тяжких та особливо тяжких, залишаються нерозкритими, зокрема - розкрадання бюджетних коштів під час будівництва. На сучасному етапі боротьба зі злочинністю вимагає не тільки максимального використання всіх сил правоохоронних органів, а й чіткої організації, що забезпечує їх високу ефективність, координацію зусиль

всіх служб і підрозділів різних правоохоронних органів, коли кожен діє з максимальною віддачею в рамках наданих повноважень і можливості одного підрозділу поєднуються з можливостями інших органів і доповнюються ними. Це комплексне об'єднання зусиль реалізується шляхом взаємодії правоохоронних органів, в першу чергу слідчих та підрозділів карного розшуку. Особливої актуальності набуває і особливості здійснення такої взаємодії під час розслідування розкрадання бюджетних коштів в процесі проведення

будівельних робіт між вищезазначеними підрозділами.

Аналіз публікацій, у яких започатковано вирішення цієї проблеми. Вивченню питань, пов'язаних із дослідженням проблем взаємодії слідчих з оперативними підрозділами на досудовому провадженні при розслідуванні окремих видів кримінальних правопорушень розглядали в своїх працях такі вчені : Л. А. Гарбовський, С. Є. Абламський, О. О. Юхно, Ю. В. Лук'яненко, С. О. Сорока, Г. С. Римарчук, В. В. Топчій та інші [1; 2; 3; 4]. Однак у працях означених учених не були вирішені ряд питань, зокрема - проблемні питання що виникають під час взаємодії оперативних підрозділів зі слідчими при затриманні особи за підозрою у вчиненні розкрадання бюджетних коштів в процесі проведення будівельних робіт.

Метою статті є отримання нових наукових результатів щодо проблемних питань взаємодії оперативних підрозділів зі слідчими під час розслідування окремих видів кримінальних правопорушень.

Для досягнення мети необхідно вирішити такі завдання: дослідити проблемні питання взаємодії оперативних підрозділів зі слідчими при затриманні особи за підозрою у вчиненні злочину; запропонувати способи усунення означених проблем шляхом внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України).

Виклад основного матеріалу. Законодавець виокремлює особливості організації здійснення взаємодії під час розслідування окремих видів кримінальних правопорушень [7]. Останнім часом, все більше йдеться і про особливості здійснення взаємодії під час розслідування воєнних злочинів та виокремлення певних особливостей такої спільної діяльності слідчих та оперативних підрозділів при розслідуванні кримінальних правопорушень в умовах воєнного стану. Поза увагою законодавця на нашу думку не справедливо залишаються не висвітленими особливості взаємодії під час розслідування кримінальних правопорушень, які останнім часом вчиняються все частіше, зокрема – розкрадання бюджетних коштів в процесі проведення будівельних робіт.

Системний аналіз наукової літератури та законодавства, що регулює питання взаємодії в кримінальному процесі між органами та підрозділами, що здійснюють досудове провадження, дозволяє виокремити наступні форми взаємодії між слідчими та оперативними підрозділами : 1) проведення СРД та НСРД за дорученням слідчого; 2) надання допомоги слідчому при проведенні окремих СРД та НСРД; 3) взаємодія під час застосування заходів забезпечення кримінального провадження; 4) вжиття заходів щодо встановлення місцезнаходження підозрюваної особи, яка переховується від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності по зупиненому кримінальному провадженню [5, с. 137].

В межах нашого дослідження пропонуємо більш детально розглянути взаємодію між слідчими та оперативними підрозділами під час застосування заходів забезпечення кримінального провадження, зокрема – при затриманні особи, яка підозрюється у вчиненні розкрадання бюджетних коштів в процесі проведення будівельних робіт.

Потреба у взаємодії оперативних підрозділів зі слідчими при затриманні особи за підозрою у вчиненні злочину обумовлена вимогами кримінального процесуального законодавства, з яких випливають різні форми взаємодії оперативних підрозділів зі слідчими, що наділяють їх різними повноваженнями в залежності від виду затримання.

Відповідно до кримінального процесуального законодавства можна виділити наступні види затримання: 1) затримання підозрюваного, обвинуваченого на підставі ухвали слідчого судді або суду з метою приводу (ст.ст. 188–191 КПК України); 2) затримання особи без ухвали слідчого судді або суду: законне затримання, тобто затримання будь-якою особою (ст. 207 КПК України); затримання уповноваженою службовою особою (ст. ст. 208, 298-2, 582 КПК України); превентивне затримання в районі проведення антитерористичної операції осіб, причетних до терористичної діяльності відповідно до норм ЗУ «Про боротьбу з тероризмом»; затримання особи на території

дипломатичних представництв, консульських установ України, на повітряному, морському чи річковому судні, що перебуває за межами України під прапором або з розпізнавальним знаком України, якщо це судно приписано до порту, розташованого в Україні (глава 41 КПК України); затримання в умовах воєнного стану (п.б ч.1 ст.615 КПК України)[6].

Під час розслідування розкрадання бюджетних коштів в процесі проведення будівельних робіт найчастіше застосовується або затримання на підставі ухвали слідчого судді або затримання в порядку ст. 208 КПК України.

Однак особливо актуальними продовжують залишатися питання дотримання законності та організація взаємодії оперативних підрозділів зі слідчим при затриманні особи за підозрою у вчиненні злочину, тобто на підставах, передбачених ч. 1 ст. 208 КПК України. Значна їх частина пов'язана з розподілом повноважень щодо процесуального оформлення результатів затримання особи за підозрою у вчиненні вищезазначеного злочину та передачі тимчасово вилученого майна, у разі такого вилучення.

На нашу думку, виходячи з аналізу КПК України та відомчих НПА до проблемних питань взаємодії оперативних підрозділів зі слідчим при затриманні особи за підозрою у вчиненні злочину доцільно віднести: 1) хто складає протокол затримання (особа, яка здійснила фактичне затримання (оперативний співробітник) або слідчий, до якого така особа доставлена)? 2) ким і коли проводиться обшук особи під час затримання (у момент фактичного затримання чи іншим співробітником після доставлення особи до органу досудового розслідування)? 3) чи складається протокол обшуку особи під час затримання? 4) хто приймає рішення про затримання (оперативний працівник чи слідчий)? 5) хто повідомляє родичів затриманого про проведення затримання (уповноважена службова особа, яка здійснила фактичне затримання, або співробітник органу досудового розслідування, якому передано особу)? 6) які особливості затримання особи без ухвали слідчого судді в умовах воєнного стану?

Зазначені питання мають важливе значення, тому що будь-яке порушення порядку затримання особи за підозрою у вчиненні злочину може призвести до визнання затримання незаконним, а отримані докази недопустимими (ч. 1 ст. 87 КПК України), а також надає право затриманому на відшкодування шкоди, заподіяної діями уповноваженої службової особи, що здійснювала затримання (ст. 130 КПК України).

Для відповіді на зазначені питання спочатку необхідно визначитися з повноваженнями співробітників оперативних підрозділів при надходженні до органу, підрозділу поліції заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення, реагуванні на них щодо затримання осіб підозрюваних у вчиненні злочину. Означені повноваження розподілені в такий спосіб.

Після надходження до органу, підрозділу поліції інформації про вчинення кримінального правопорушення та внесення інформації до ЄРДР під керівництвом начальника органу, підрозділу поліції здійснюється комплекс першочергових заходів та невідкладних слідчих (розшукових) дій, у тому числі за дорученням слідчого (дознавача), спрямованих на встановлення особи, яка вчинила кримінальне правопорушення, та з'ясування всіх обставин події.

До першочергових заходів та невідкладних слідчих (розшукових) дій відноситься: проведення огляду місця події; переслідування і затримання правопорушників за слідами або указаними потерпілими і очевидцями напрямками переміщення правопорушника або за результатами роботи службового собаки, організація загороджувальних заходів, у тому числі в місцях можливого перебування або появи правопорушників та ін.

До повноважень співробітників оперативних підрозділів при надходженні до органу, підрозділу поліції заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення та реагуванні на них при роботі у складі СОГ щодо затримання відносяться:

1) установлює час, місце і обставини вчинення кримінального правопорушення; кількість осіб, які його вчинили, їх прикмети; наявність у них зброї, тран-

спортних засобів, слідів на одязі чи тілі, які могли залишитися через опір потерпілих або при подоланні перешкод; індивідуальні ознаки викрадених речей; напрямок руху осіб, які вчинили кримінальне правопорушення, інші відомості, необхідні для їх встановлення; використовує наявні джерела оперативної інформації з метою розкриття кримінального правопорушення;

2) негайно інформує слідчого (дівача) про одержані дані щодо обставин вчинення кримінального правопорушення та осіб, які його вчинили, для їх подальшої фіксації шляхом проведення слідчих (розшукових) дій або негласних слідчих (розшукових) дій.

До повноважень слідчого при надходженні до органу, підрозділу поліції заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення та реагуванні на них при роботі у складі СОГ щодо затримання відносяться:

1) керує діями інших членів СОГ;

2) надає письмові доручення працівникам оперативних підрозділів про проведення слідчих (розшукових) дій у кримінальному провадженні [7].

Проаналізувавши повноваження оперативних підрозділів та слідчих, вважаємо, що до неврегульованих питань при надходженні до органу, підрозділу поліції заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення та реагуванні на них при роботі у складі СОГ щодо затримання, можна віднести відсутність повноважень у слідчого щодо надання доручення оперативному підрозділу на затримання особи підозрюваної у вчиненні злочину.

Відповідно до ч. 5 ст. 208 КПК України, уповноважена службова особа, яка здійснила затримання особи, підозрюваної у вчиненні злочину, зобов'язана скласти протокол затримання. В ньому зазначаються місце, дата і точний час (година і хвилини) затримання відповідно до положень ст. 209 КПК України; підстави затримання; результати особистого обшуку; клопотання, заяви чи скарги затриманого, якщо такі надходили; повний перелік процесуальних прав та обов'язків затриманого. При цьому, як зазначено вище, особистий обшук має бути проведений при фактичному затриманні. Це означає,

що окремий протокол особистого обшуку не складається, а час проведення особистого обшуку, його результати (вилучені об'єкти) зазначаються безпосередньо у протоколі затримання. Далі протокол затримання оголошується підозрюваному уповноваженою службовою особою, яка здійснила затримання, тобто особою, яка склала протокол затримання, а також затриманому роз'яснюються його права та обов'язки, передбачені КПК України [8].

Слід зазначити, що викладені у протоколі затримання обставини вказують на правомірність затримання. Протокол затримання містить підстави для затримання, зафіксований час фактичного затримання, який не тільки є початком обчислення строку тримання під вартою, а й у подальшому зараховується судом у строк покарання. З цієї причини протокол затримання повинен складатись саме уповноваженою службовою особою, яка здійснила фактичне затримання та в повному обсязі володіє відомостями про всі обставини затримання.

Також враховуючи, що по всій території України з 24.02.2022 року відповідно до Указу Президента № 64/2022 від 24.02.2024 року «Про введення воєнного стану в Україні» запроваджено воєнний стан [10], законодавець в КПК України передбачив певні особливості затримання особи без ухвали слідчого судді.

Зокрема, відповідно до п. 6 ч. 1 ст. 615 КПК України законодавець передбачив додаткову підставу затримання особи без ухвали слідчого судді, суду уповноваженою службовою особою в умовах воєнного стану. Так, окрім випадків, визначених у ст. 208 КПК України, законодавець встановив нову альтернативну підставу для затримання особи, підозрюваної у вчиненні злочину, в умовах воєнного стану, а саме «можлива втеча з метою ухилення від кримінальної відповідальності особи, підозрюваної у вчиненні злочину», тим самим законодавець значно розширив перелік підстав для затримання без ухвали слідчого судді, надавши можливість уповноваженій службовій особі здійснювати затримання особи, підозрюваної у вчиненні фактично будь-якого злочину, а не лише у випадку вчинення корупційного

злочину або злочину, вчиненого злочинною спільнотою, що наразі встановлено у пунктах 3, 4 ч. 1 ст. 208 КПК України. Можливість затримання особи з підстави обґрунтованої необхідності запобігання втечі після вчинення правопорушення встановлена також у пункті 1(с) статті 5 ЄКПЛ [9]. Проте наявність воєнного стану жодним чином не впливає на обов'язок уповноважених службових осіб під час затримання в порядку ст. 208 КПК України застосовувати норми ЄКПЛ та враховувати практику ЄСПЛ. Вищезазначені особливості здійснення затримання з'явилися в національному законодавстві в результаті того, що Україна ще 28.02.2022 року проінформувала Генерального секретаря Ради Європи про відступ від своїх зобов'язань за ст.ст. 5, 8, 13 ЄКПЛ, відповідно до ч. 3 ст. 15 ЄКПЛ, де передбачена можливість державам відступити від своїх зобов'язань, під час війни або іншої суспільної небезпеки, яка загрожує життю нації, в тих межах, яких вимагає гострота становища, і за умови, що такі заходи не суперечать іншим зобов'язанням згідно з міжнародним правом. В таких випадках, держава, що використовує право на відступ від своїх зобов'язань, повинна у повному обсязі поінформувати Генерального секретаря Ради Європи про вжиті нею заходи і причини їх вжиття. Вона також повинна повідомити Генерального секретаря Ради Європи про час, коли такі заходи перестали застосовуватися, а положення Конвенції знову застосовуються повною мірою. Водночас, відповідно до вищезазначеної статті, обмеженню, навіть за таких умов, не підлягають права, що регламентовані в ст. 2 (право на життя, крім випадків смерті внаслідок правомірних воєнних дій), ст. 3 (заборона катування), п. 1 ст. 4 (заборона тримання в рабстві або в підневільному стані), ст. 7 (ніякого покарання без закону) ЄКПЛ [6].

Вважаємо, що спроба законодавця щодо доповнення підстав затримання в умовах воєнного стану, суперечить ст. 64 Конституції України в якій зазначено, що права і свободи, передбачені ст. 29 Конституції України, не можуть бути обмежені навіть в умовах воєнного або надзвичайного стану [11].

Також у ч. 2 ст. 29 Конституції України вказано, що для затримання особи повинна бути нагальна необхідність для запобігання злочину чи його припинення уповноваженими на те законом органами [11], а ніяк не при наявності підстав, що особа підозрювана у вчиненні злочину може втекти з метою ухилення від кримінальної відповідальності.

Виходячи з аналізу матеріалів кримінальних проваджень до найбільш типових порушень кримінального процесуального законодавства, що допускаються оперативними співробітниками, так і слідчими при складанні протоколу затримання, можна віднести не завжди правильне зазначення підстав затримання, передбачених п. п. 1-4 ч. 1 ст. 208 КПК України а також часу та місця фактичного затримання.

Також мають місце випадки відсутності у матеріалах кримінальних проваджень відомостей про надання можливості затриманому повідомити близьких родичів, членів сім'ї чи інших осіб за вибором такої особи.

Відповідно до ч. 1 ст. 213 КПК України надавати таку можливість зобов'язана уповноважена особа, яка здійснила затримання [8] (наприклад працівник оперативного підрозділу).

Що стосується наступного етапу затримання, а саме доставлення до органу досудового розслідування, законодавець виходячи із положень ч. 1 ст. 210 КПК України, зобов'язав уповноважену службову особу, яка здійснила затримання доставити затриману особу до найближчого підрозділу органу досудового розслідування [8]. Проте у кримінальному процесуальному законодавстві України, а також у інших нормативно-правових актах не визначено, протягом якого строку уповноважена службова особа зобов'язана доставити до органу досудового розслідування затриману особу.

Ми погоджуємося з думкою І.М.Бортуна, який вважає, що процес затримання особи згідно із ст. 208 КПК України, є способом її законного доставлення до органу досудового розслідування, при цьому строк доставлення не повинен перевищувати трьох годин. [12, с. 104; 13, 149].

Висновки. Питання особливостей взаємодії під час розслідування окремих видів кримінальних правопорушень, зокрема – розкрадання бюджетних коштів в процесі проведення будівельних робіт потребує додаткового дослідження, оскільки залишається не достатньо регламентованим та опрацьованим. Під час розслідування розкрадання бюджетних коштів в процесі проведення будівельних робіт найчастіше застосовується або затримання на підставі ухвали слідчого судді або затримання в порядку ст. 208 КПК України. Вирішення проблемних питань взаємодії оперативних підрозділів зі слідчими при затриманні особи за підозрою у вчиненні вищезначеного злочину можливе при: чіткому розподілі та дотриманні повноважень між оперативними підрозділами (уповноваженою службовою особою, яка здійснює фактичне затримання) та слідчим; складанні посадовою особою, яка здійснила фактичне затримання особи за підозрою у вчиненні злочину, всіх необхідних процесуальних документів із дотриманням вимог ст. 208, 168 КПК України; вдосконаленні кримінального процесуального законодавства, зокрема: надати право слідчому при надходженні до органу, підрозділу поліції заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення та реагуванні на них при роботі у складі СОГ надавати доручення оперативному підрозділу на затримання особи підозрюваної у вчиненні злочину для цього п. 3 ч. 2 ст. 40 КПК України доповнити правом надавати доручення щодо проведення процесуальних дій, а не лише СРД та НСРД.

Список використаної літератури:

1. Гарбовський Л. А. Взаємодія слідчого з оперативними підрозділами щодо провадження негласних слідчих (розшукових) дій. *Міжнародний юридичний вісник: збірник наукових праць Національного університету державної податкової служби України*. 2016. Вип. 1. С. 12-16. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/tuvnudr_2016_1_4 (дата звернення: 27.10.2023).
2. Абламський С. Є., Юхно О. О., Лук'яненко Ю. В. Взаємодія слідчого з іншими органами і підрозділами при розкритті та розслідуванні кримінальних правопорушень : навчальний посібник / за заг. ред. д-ра юрид. наук, проф. О. О. Юхна. Харків, 2017. 152 с.
3. Сорока С. О., Римарчук Г. С. Взаємодія слідчого із співробітниками інших підрозділів під час досудового розслідування. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Серія : *Юридичні науки*. 2015. № 825. С. 347-354.
4. Топчій В. В. Взаємодія та координація в діяльності органів внутрішніх справ з виявлення та розкриття злочинів. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія : *Право*. 2015. Вип. 30(2). С. 165-169. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvuzhpr_2015_30%282%29__44 (дата звернення: 27.10.2023).
5. Бойко О. П. Форми взаємодії слідчих з підрозділами карного розшуку на досудовому провадженні. *Держава та регіони*. Серія : *Право*. 2014. № 4. С. 136-139.
6. Застосування положень Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод в контексті затримання уповноваженою службовою особою в порядку статті 208 Кримінального процесуального кодексу України: методичні рекомендації/Авт. колектив: М.С. Цуцкірідзе, В.В. Рогальська, О.А. Солдатенко, А.Г. Гаркуша, Д.В. Лазарева та ін. Дніпро: Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ, 2022. 113 с.
7. Про затвердження Інструкції з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні та розслідуванні : наказ Міністерства внутрішніх справ України від 07.07.2017 року № 575. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0937-17#Text> (дата звернення: 27.10.2023).
8. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13.04.2012 року №4651-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text> (дата звернення: 27.10.2023).
9. Гловюк І., Дроздов О., Тетерятник Г., Фоміна Т., Рогальська В., Завтур В. Особливий режим досудового розслідування, судового розгляду в умовах воєнного стану: науково-практичний коментар Розділу IX-1 Кримінального процесуального кодексу України. Видання 4. Електронне видання (станом на 30 грудня 2022 р.). Дніпро-Львів-Одеса-Харків. 2023. 82 с.

10. Про введення воєнного стану в Україні : Указ Президента України № 64/2022 від 24.04.2022 року URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/64/2022#Text> (дата звернення: 27.10.2023).
11. Конституція України: Закон України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80/print1514025142907743> (Дата звернення 27.10.2023).
12. Бортун І. М. Особливості затримання особи без ухвали слідчого судді. *Вісник Національної академії прокуратури України*. 2014. № 5(38). С. 102-106.
13. Бойко О. П., Рогальська В. В. Взаємодія слідчих Національної поліції України з підрозділами карного розшуку на досудовому провадженні: монографія. Дніпро: Видавець Біла К.О., 2018. 180 с.
-

Boiko O., Rohalska V. Interaction during the investigation of certain types of criminal offenses

The criminal procedural legislation on the interaction of operational units with investigators during the arrest of a person on suspicion of committing embezzlement of budget funds during construction work was analyzed. The problematic, issues of interaction of operational units with investigators during the detention of a person on suspicion of committing embezzlement of budget funds in the process of construction work, in particular regarding: subjects who are authorized to detain and draw up a detention protocol in accordance with Art. 208 of the CPC of Ukraine; search of a person during detention (from the moment of actual detention or by another employee after delivery of the person to the pre-trial investigation body); the need to draw up a separate protocol for searching a person during detention; features of the detention of a person without the decision of the investigating judge under martial law. Attention is paid to the powers of employees of operational units upon receipt of statements and reports of criminal offenses by the body, the police unit, and their response to the detention of persons suspected of committing crimes. The features of detention under martial law are considered. Attention is drawn to the fact that the additional reason for the detention of a person without the decision of the investigating judge, court by an authorized official under martial law, defined in paragraph 6 of Part 1 of Art. 615 of the CPC of Ukraine, contradicts Art. 64 of the Constitution of Ukraine. The authors come to the conclusion that in order to avoid problematic issues of interaction between operational units and investigators during the arrest of a person on suspicion of committing a crime, it is necessary to clearly distribute and observe the powers between operational units and investigators; clear compliance with the requirements of the criminal procedural legislation of Ukraine and its improvement.

Key words: operational units, pre-trial investigation bodies, interaction, criminal offenses, detention of a person, embezzlement of budget funds, martial law.